
Документ за разглеждане в заседание

A8-0360/2016

30.11.2016

ДОКЛАД

относно прилагането на общата външна политика и политика на сигурност
(2016/2036(INI))

Комисия по външни работи

Докладчик: Елмар Брок

СЪДЪРЖАНИЕ

	Страница
ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ	3
МНЕНИЕ НА МАЛЦИНСТВОТО	22
СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО БЮДЖЕТИ	24
СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО КУЛТУРА И ОБРАЗОВАНИЕ	28
РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ ВЪВ ВОДЕЩАТА КОМИСИЯ ...	35

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ

относно прилагането на общата външна политика и политика на сигурност
(2016/2036(INI))

Европейският парламент,

- като взе предвид годишния доклад на Съвета до Европейския парламент относно общата външна политика и политика на сигурност,
- като взе предвид членове 21 и 36 от Договора за Европейския съюз,
- като взе предвид Устава на Организацията на обединените нации,
- като взе предвид Междунституционалното споразумение от 2 декември 2013 г. между Европейския парламент, Съвета и Комисията относно бюджетната дисциплина, сътрудничеството по бюджетни въпроси и доброто финансово управление,
- като взе предвид декларацията на заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност (ЗП/ВП) относно политическата отчетност,
- като взе предвид съвместния работен документ от 21 септември 2015 година, озаглавен „Равенството между половете и овластяването на жените: преобразяване на живота на момичетата и жените посредством външните отношения на ЕС за периода 2016–2020 г. (SWD(2015) 0182),
- като взе предвид речта, произнесена от председателя Юнкер, относно състоянието на Съюза на 14 септември 2016 г.,
- като взе предвид глобалната стратегия на ЕС в областта на външната политика и политиката на сигурност, представена от ЗП/ВП Федерика Могерини на 28 юни 2016 г. и нейните предложения на неформалната среща на министрите на външните работи, проведена в Братислава на 2 септември 2016 г.,
- като взе предвид заключенията на срещата на високо равнище в Братислава от 16 септември 2016 г.,
- като взе предвид резултатите от неформалното заседание на министрите на отбраната на ЕС от 27 септември 2016 г. в Братислава,
- като взе предвид резолюцията си от 7 юни 2016 година относно мироопазващите операции – ангажиментът, поет от Европейския съюз по отношение на ООН и Африканския съюз¹,
- като взе предвид Съвместната декларация на министрите на външните работи от Ваймарския триъгълник Франк-Валтер Щайнмайер (Германия), Жан-Марк Еро (Франция) и Витолд Вашчиковски (Полша) относно бъдещето на Европа от

---

¹ P8_TA(2016)0249.

Ваймар на 28 август 2016 г.,

- като взе предвид френско-германската инициатива в областта на отбраната от септември 2016 г., озаглавена „Обновяване на ОВППС“,
  - като взе предвид член 52 от своя правилник,
  - като взе предвид доклада на комисията по външни работи и становищата на комисията по бюджети и на комисията по култура и образование (А8-0360/2016),
- А. като има предвид, че Европейският съюз е изправен пред безпрецедентни вътрешни и външни предизвикателства, включително междудържавни конфликти, разпадане на държави, тероризъм, хибридни заплахи, кибернетична и енергийна несигурност, организирана престъпност и климатични промени; като има предвид, че ЕС ще бъде в състояние да отговори ефективно на новите предизвикателства само ако неговите структури и неговите държави членки работят съвместно по едно общо и действително координирано усилие в контекста на ОВППС/ОПСО;
- Б. като има предвид, че сега ЕС е заобиколен от дъга на нестабилност, тъй като големи части от Близкия изток и Северна Африка (БИСА) са погълнати от етническо-религиозни конфликти и опосредствани войни, а терористични групировки като т.нар. Ислямска държава (ИД)/Даеш и фронтът „Джабхат ал-Шам“ се множат в региона; като има предвид, че „Ал Кайда“ се възползва от липсата на сигурност в БИСА, за да се подсили, и че нейната решимост да води глобален джихад остава непокътната;
- В. като има предвид, че тези конфликти носят преки и сериозни последици за сигурността и благосъстоянието на европейските граждани, тъй като все повече преливат в ЕС, било то под формата на тероризъм, мащабни бежански потоци или кампании за дезинформация, целящи разделение на обществата ни;
- Г. като има предвид, че Европа изпитва заплахата от тероризъм на своя територия; като има предвид, че неотдавнашните терористични атентати в европейски градове, извършени от радикални джихадисти, свързани с ИД/Даеш, са част от всеобхватната стратегия на тази групировка и допълнение към войната по суша в Сирия, Ирак и Либия, икономическата война, насочена срещу туристическата индустрия в Северна Африка, както и пропагандата онлайн и кибератаките; като има предвид, че хилядите граждани на ЕС, които са се присъединили към такива терористични групи, представляват все по-голяма заплаха за нашата сигурност у дома, както и по света;
- Д. като има предвид, че една агресивна Русия продължава да нарушава суверенитета и независимостта на съседите си и открито предизвиква европейския и световен мир и ред и сигурност; като има предвид, че днес Русия е по-авторитарна и по-агресивна към съседите си, отколкото в който и да било момент след разпадането на Съветския съюз през 1991 г.; като има предвид, че официалната руска пропаганда обрисова Запада като противник и се опитва активно да подкопае единството в Европейския съюз и съгласуваността на трансатлантическия съюз, под формата на кампании за дезинформация или под формата на предоставяне на

финансова подкрепа за евроскептични и фашистки групи в рамките на Съюза и на страните кандидатки;

Да продължим успешната история на ЕС: трансформация чрез действие

1. припомня, че Европейският съюз е едно от най-големите постижения в европейската история и че преобразяващата сила на ЕС дава на гражданите му и на съседните му държави, много от които станаха държави – членки на ЕС, мир, стабилност и благосъстояние; подчертава, че ЕС продължава да бъде най-значимата икономическа сила, най-щедрият донор на хуманитарна помощ и помощ за развитие, както и лидер в световната дипломация по въпроси като изменението на климата, международното правосъдие, неразпространението на оръжия за масово унищожение и правата на човека; призовава за по-голяма видимост на действията на ЕС в тези области;
2. счита, че настоящата вътрешна и външна криза представлява и възможност за ЕС, ако бъде използвана, за да се подобри функционирането и сътрудничеството на ЕС; счита, че сегашните предизвикателства изискват реформа, която да подобри ЕС и да го направи по-демократичен и в състояние да постига резултатите, очаквани от гражданите; припомня, че европейските граждани разглеждат ефективната обща външна политика и политика за сигурност като приоритетна сфера на действие за ЕС, както и че това е една от областите, в които европейското сътрудничество може да предостави най-голяма добавена стойност; подчертава, следователно, че държавите членки трябва да променят мисленето си, тъй като в днешно време схващането за външна политика и сигурност от тесногърда, национална гледна точка е остаряло; изразява убеждението, че нито една държава членка не може самостоятелно да се справи с което и да е от предизвикателствата, пред които сме изправени днес; изразява твърдото си убеждение, че уязвимостта на ЕС е пряко следствие от непълната интеграция и от липсата на координация; подчертава факта, че глобализацията и многополюсното развитие правят необходими процесите на интеграция, като например ЕС; призовава държавите членки най-накрая да проявят достатъчно единство и политическа воля и доверие помежду си, за да бъдат в състояние да използват съгласувано наличните инструменти с цел преследване на нашите интереси и ценности; отново заявява, че ЕС може да бъде влиятелен глобален фактор, равностоен на останалите големи сили, само ако всички държави членки заемат единна позиция и действат заедно в рамките на силна външна политика и политика на сигурност на ЕС;
3. приветства пътната карта и ангажиментите, поети на срещата на високо равнище в Братислава, и очаква конкретен ангажимент на държавите членки за нейното прилагане;
4. припомня, че е необходимо външните политики на Съюза да бъдат съгласувани както помежду си, така и с другите политики, които имат външно измерение, и да следват целите, определени в член 21 от Договора за Европейския съюз; отбелязва, тъй като изграждането на устойчивост следва да бъде една от основните цели на ОВППС, че това изисква цялостен подход, при който различни сектори, отправят предизвикателство към традиционните подходи към външната

политика и политиката на сигурност, като използват широка гама от инструменти от сферата на дипломацията, сигурността, отбраната, икономиката, търговията, развитието и хуманитарната помощ, както и нарастващата взаимозависимост по отношение на енергийната сигурност; счита, че ОВППС следва да бъде по-настоятелна, ефективна и основана на ценности; подчертава, че съгласуваността на политиките за развитие е уникално средство за постигане на работещ всеобхватен подход на ЕС в съответствие с целите на Програмата за устойчиво развитие до 2030 г.;

5. приветства приемането на новата търговска стратегия на Комисията „Търговията – за всички“, в която тя се стреми да укрепи правата на човека в търговската политика и да използва позицията на ЕС като търговски блок, за да подобри положението с правата на човека в трети държави; подчертава, че за това ще е необходимо пълно сближаване и допълване на инициативите в областта на търговията и външната политика, включително тясно сътрудничество между различните генерални дирекции, ЕСВД и органите на държавите членки; изтъква значението на Групата на комисарите по външна дейност, председателствана от ВП/ЗП, за осигуряването на тласък на прилагането на всеобхватния подход; призовава ЗП/ВП да докладва редовно пред Европейския парламент относно работата на тази група; призовава делегациите на ЕС да извършат съвместно програмиране на всички области на политиката във връзка с външната дейност, с цел да се избегне дублиране, да се спестят средства, да се подобри ефикасността и да се открият евентуални пропуски;
6. признава, че изменението на климата би могло да има сериозни последици за регионалната и глобалната стабилност, тъй като глобалното затопляне засяга споровете за територии, храна, вода и други ресурси, отслабва икономиките, застрашава регионалната сигурност и е източник на миграционни потоци; също така насърчава ЕС и държавите членки да обмислят начините, по които националните и европейските военни планове могат да включват стратегии за адаптиране към изменението на климата, както и какво ще се счита за подходящ капацитет, приоритет и реакция;
7. призовава Европейската комисия и държавите членки да засилят своя капацитет за противодействие на дезинформационните и пропагандните кампании, достигащи до хората в ЕС и неговите съседи; призовава институциите на ЕС и държавите членки да признаят, че водещата се в момента информационна война е не само външен, но и вътрешен въпрос за ЕС; изразява съжаление относно неспособността на ЕС да комуникира и представя по подходящ начин на европейската публика действията, достойнствата и постиженията на общата политика за сигурност и отбрана; настоятелно призовава Съвета, Комисията и държавите членки да запълнят този пропуск, като направят външната дейност на ЕС по-отчетна и видима;
8. потвърждава, че информационната и кибернетичната война са преднамерен опит на държавно и недържавно равнище за дестабилизация и дискредитиране на политически, икономически и социални структури; в тази връзка подчертава спешната необходимост от включване на кибернетичната сигурност и кибернетичната отбрана във вътрешните и външните политики на ЕС, както и в

неговите отношения с трети държави; призовава държавите членки да създадат автоматизирана система за обмен на информация за кибернетичните и хибридните заплахи и атаки; призовава ЕС да защитата пред международните форуми позицията, че основната отворена, глобална инфраструктура на интернет е неутрална зона; също така изразява убеждение, че ЕС следва да се ангажира със своите партньори, както и да увеличи помощта си за изграждане на капацитет в областта на киберсигурността, борбата с киберпрестъпността и кибертероризма;

9. припомня ангажимента на ЕС да разработва обща външна политика и политика на сигурност, като се ръководи от принципите на демокрацията, правовата държава, универсалността и неделимостта на правата на човека и на основните свободи и зачитането на принципите на Устава на Организацията на обединените нации и на международното право; припомня Плана за действие на ЕС относно правата на човека и демокрацията, в който се подчертава значението на това ЕС да включи политиките си в областта на правата на човека и пола в мисиите и операциите за управление на кризи, припомня значението на т.нар. „клауза за правата на човека“, която от началото на 90-те години се включва във всички рамкови споразумения, подписвани с трети държави;
10. припомня, че политиката за разширяване е една от най-успешните политики на ЕС и е допринесла за гарантирането на стабилност, демокрация и благосъстояние на европейския континент; следователно отново заявява категоричната си подкрепа за процеса на разширяване, при условие че бъдат изпълнени критериите от Копенхаген, включително интеграционния капацитет; подчертава необходимостта от засилване на сътрудничеството между ЕС и държавите кандидатки и потенциални кандидатки за членство по въпроси като миграцията, сигурността, борбата с тероризма и организираната престъпност и борбата с трафика на хора; призовава държавите кандидатки да положат всички усилия за привеждане в съответствие с ОВППС/ОПСО на ЕС;
11. подчертава ангажимента на ЕС за основан на правила международен ред и ефективно многостранно сътрудничество, ръководено от ООН; признава стратегическото партньорство в областта на поддържането на мира и управлението на кризи между ЕС и ООН от 2003 г. насам; насърчава ЕС и неговите държави членки да подкрепят мироопазващите операции на ООН и да си сътрудничат с ООН за укрепването на мироопазващия капацитет на регионалните организации, по-специално на Африканския съюз, и като се вземе предвид механизмът за подкрепа на мира в Африка; призовава държавите – членки на ЕС, да засилят значително своя военен и полицейски принос към мисиите на ООН по поддържане на мира; приветства ангажимента на Глобалната стратегия на ЕС към НАТО като крайъгълен камък на колективната сигурност на Европа и за укрепването на Организацията на обединените нации като основата на международния ред;
12. подчертава, че настоящите кризи показват ограничените възможности на Организацията на обединените нации; призовава Съюза и неговите държави членки да засилят своето влияние с оглед реформиране на Съвета за сигурност, по-специално относно забраната на правото на вето в случай на масови жестокости;

13. подчертава, че ефективно изпълнение на глобалната стратегия на ЕС, представена от ЗП/ВП през юни 2016 г. е невъзможно без силен ангажимент, чувство за собственост, политическа воля и лидерство от страна на държавите членки; подчертава, че трябва да бъдат заделени подходящи човешки и финансови ресурси от държавите членки за изпълнението на тази стратегия, по-специално в ключовите области на предотвратяването на конфликти, на сигурността и отбраната; изтъква практическите и финансовите ползи от по-нататъшното интегриране на европейския отбранителен капацитет;
14. приветства намерението за изготвяне на план за изпълнение в областта на сигурността и отбраната; подчертава, че този план за изпълнение следва да се допълва от процес по изготвяне на бяла книга, в която да се посочват равнището на амбициите, задачите, изискванията и приоритетите по отношение на способностите за европейската отбрана; призовава ЗП/ВП да започне приоритетно работа по такава бяла книга в тясно сътрудничество с държавите членки и Комисията, с цел да постигне първите резултати през 2017 г.;
15. приветства предложението за ежегодна равностетка относно степента на изпълнение на стратегията; счита, че тази равностетка следва да се прави в рамките на годишен дебат в Парламента и въз основа на доклад за изпълнението, изготвен от ЗП/ВП;
16. счита, че Глобалната стратегия следва да се преразглежда редовно и следва да се предоставя анализ на нейното изпълнение в синхрон с изборния цикъл и встъпването в длъжност на всеки нов състав на Комисията, за да се проверява дали нейните цели и приоритети все още съответстват на предизвикателствата и заплахите;
17. подчертава, че предприетите от ЕС външни действия трябва да се основават на три стълба: дипломатия, развитие и отбрана;

Да поемем отговорност за нашата сигурност: предотвратяване, отбрана, възпиране, реакция

18. подчертава, че ЕС трябва да засили способностите си в областта на сигурността и отбраната, тъй като може да оползотвори пълния си потенциал като световна сила само ако съчетае ненадмината си „мека сила“ с „твърда сила“, като част от всеобхватния подход на ЕС; припомня, че засиленият и общ граждански и военен капацитет е ключов елемент, за да може ЕС да дава цялостен отговор при кризи, да изгражда устойчивостта на партньорите си и да защитава Европа; отбелязва, че тъй като политиката на надмощие отново доминира в международните отношения, способностите за отбрана и възпиране са от изключително значение за възможностите ни за влияние в дипломатически преговори; в тази връзка отново заявява, че общата политика за сигурност и отбрана трябва да бъде укрепена и задълбочена, тъй като единственият реалистичен начин за засилване на военните ни способности във време на бюджетни ограничения е увеличаването на полезните взаимодействия посредством засилване на отбранителното сътрудничество на основата на потребностите на всички държави членки и насочването на инвестиции; счита, че едно засилено европейско сътрудничество в областта на сигурността и отбраната би довело до по-голяма ефективност,

единство и ефикасност и че ЕС и неговите държави членки могат да придобият необходимите технологични и промишлени способности единствено чрез такова задълбочено сътрудничество;

19. изразява убедеността си, че с оглед на бюджета на Съюза, който вече страда от недостиг на средства, допълнителните усилия за операции, административни разходи, подготвителни действия и пилотни проекти, свързани с общата политика за сигурност и отбрана, също се нуждаят от допълнителни финансови средства от държавите членки, както и от усилия за засилване на полезните взаимодействия; призовава Комисията и държавите членки да се възползват от възможността, предоставена от текущия преглед/преразглеждане на многогодишната финансова рамка за справяне с бюджетните нужди за увеличаващите се предизвикателства по отношение на сигурността; призовава държавите членки да увеличат разходите си за отбрана, така че да постигнат целите на НАТО за капацитет, съгласно която се изисква минималният размер на разходите за отбрана да се равнява на 2% от БВП; подчертава, че по-добрата координация и по-малкото припокриване на дейностите на ЕС и на държавите членки биха позволили спестяване и преразпределяне на средства;
20. счита, че е изключително важно предоставените от Договора от Лисабон инструменти, и по-специално постоянното структурирано сътрудничество (ПСС), най-сетне да бъдат внедрени; счита, че един гъвкав и приобщаващ подход, който да насърчава откритото и проактивно участие от страна на всички държави членки е от основно значение при прилагането на ПСС; приветства съвместния документ от министрите на отбраната на Франция и Германия относно „обновяването на ОПСО“ и предложението на Италия „за по-силна европейска отбрана“ и напълно подкрепя тяхната цел Съветът по външни работи и отбрана през ноември 2016 г. да вземе положително решение за създаване на ПСС; призовава ЗП/ВП да поеме водеща роля по тази инициатива, както и по други неотдавнашни предложения за укрепване на ОПСО, с цел да се подготви почвата за по-нататъшни амбициозни решения във връзка с ОПСО, които следва да бъдат взети по време на ноемврийското заседание на Съвета по външни работи и отбрана и на заседанието на Европейския съвет през декември и да включват следното:
  - създаване на постоянен гражданско-военен щаб на политическо стратегическо равнище, придружен от постоянен капацитет за планиране и провеждане на военни операции и от способност за планиране и провеждане на граждански операции, които следва да укрепят стратегическото и оперативното планиране в целия цикъл на планиране, да подобрят гражданско-военното сътрудничество и подобрят способността на ЕС да реагира бързо при кризи;
  - да оптимизира инструментите на ЕС за бърза реакция, по-специално като подобри в още по-голяма степен използваемостта на бойните групи, чрез изпълнението на член 44 и чрез укрепването и по-широкото използване на Еврокорпус за мисии и операции на ОПСО;

- разширяване на общото финансиране на операции в рамките на ОПСО, включително чрез спешно и щателно преразглеждане на механизма Athena, което да включва декларацията относно бойните групи и е необходимо, за да се гарантира, че мисиите на ЕС могат да бъдат финансирани от колективни фондове, вместо от отделните участващи държави членки, като по този начин се премахне потенциална пречка пред заделянето на сили от страна на държавите членки;
  - създаване на група „Отбрана“ към Съвета;
21. насърчава преглед на подхода на ЕС към гражданските мисии на ОПСО от същността на интервенциите до техните цели и участващите лица, с цел да се гарантира, че те са разработени и че се изпълняват и подкрепят по подходящ начин; приветства напредъкът, постигнат в рамките на мисиите и операциите на ОПСО, въпреки техните недостатъци; призовава за по-голяма гъвкавост на финансовите разпоредби на ЕС, с цел да се подпомогне неговата способност за реагиране в кризисни ситуации и за изпълнение на съществуващите разпоредби на Договора от Лисабон; подкрепя създаването на начални фондове за спешното финансиране на началните фази на военните операции; счита, че една нова, по-ефективна процедура за вземане на решения относно военни мисии на ЕС би подобрила бързината и силата на ЕС в отговор на заплахи и кризи, макар да признава, че решението дали да се предоставят войски за такива мисии трябва да се взема на равнището на държавите членки;
  22. настоява, че всяко решение за преминаване към Европейски съюз за отбрана, включително развитието на по-голямо постоянно структурирано сътрудничество и създаването на общи инструменти за отбрана, трябва да бъде взето въз основа на единодушие между държавите – членки на ЕС;
  23. изразява съжаление, че всеобхватните задачи, възложени в резултат от Съвета по външни работи през ноември 2013 г., от Европейския съвет през 2013 г. и Европейския съвет през 2015 г., не са изпълнени изцяло от Комисията, ЕСВД, Европейската агенция по отбрана и държавите членки; призовава ЗП/ВП и члена на Европейската комисия по въпросите на вътрешния пазар, промишлеността, предприемачеството и МСП да представят на Парламента оценка на изпълнението на предишните решения преди предлагането на нови задачи; насърчава ускоряването на работата по Европейския план за действие в областта на отбраната и усилията на Комисията за увеличаване на сътрудничеството в областта на отбраната, в т.ч. чрез стимули в сфери като вътрешния пазар, обществените поръчки, научните изследвания, транспорта, космическото пространство и политиките в области като кибернетиката, енергетиката и промишлеността; отбелязва предложението на президента на Френската република за европейски фонд за сигурност и отбрана и подкрепя разработването на нови и иновативни концепции за финансиране и инвестиции, включително чрез Европейската инвестиционна банка и публично-частни партньорства;
  24. отбелязва, че тъй като държавите членки са изправени пред затруднения в опитите си да поддържат широк набор от напълно оперативни отбранителни способности, е налице необходимост от засилена координация и по-ясен избор на способностите, които да бъдат поддържани, така че държавите членки да могат да

- се специализират в определени способности; подчертава практическите и финансовите ползи от по-нататъшната интеграция на европейските способности за отбрана и отбелязва различните продължаващи инициативи за тази цел, които следва да бъдат поставени в по-широка рамка, с цел създаване на интелигентна пътна карта; подкрепя предложенията за „европейски семестър по въпросите на отбраната“ и призовава ЗП/ВП да представи конкретни предложения в този смисъл; счита, че оперативната съвместимост е от ключово значение, за да се повиши степента на съвместимост и интеграция на силите на държавите членки; насърчава държавите членки да потърсят допълнителни начини за съвместно закупуване и поддържане на сили и материали;
25. приветства ролята на Европейската агенция по отбрана за стимулиране и координация на развитието на капацитет и призовава за нейното подсилване, в частност чрез увеличаване на бюджета ѝ; настоява, че разходите на агенцията за персонал и текущите разходи следва да бъдат финансирани от бюджета на Съюза; призовава ЗП/ВП и държавите членки да извършат преглед на организацията, процедурите и дейностите на Европейската агенция по отбрана;
26. напомня, че е необходимо Европа за запази конкурентна и иновативна промишленост и технологична база, която да е в състояние да развива и произвежда необходимите умения; припомня, че интегриран пазар в областта на отбраната и консолидирането на европейската отбранителна промишленост са абсолютно необходими за осъществяването на икономии на мащаб и подобряване на ефикасността;
27. приветства предложението на председателя Юнкер за създаване на Европейски фонд за отбрана с цел насърчаване на научните изследвания и иновациите; приветства текущата работа по планирането на подготвителната дейност във връзка с научноизследователска работа в областта на отбраната, която трябва да бъде последвана от основна, специално финансирана от ЕС научноизследователска програма в областта на отбраната в следващата Многогодишна финансова рамка, включително допълнителни финансови ресурси, предоставени от държавите членки;
28. призовава ЕС да играе по-активна роля в областта на разоръжаването, неразпространението и контрола на оръжията; призовава Съвета на даде възможност на ЗП/ВП да играе по-активна роля по отношение на разрешаването на конфликти и изграждането на мира;
29. отчита нарастващата взаимосвързаност между вътрешната и външната сигурност и счита, че настоящите предизвикателства пред сигурността изискват задълбочен критичен анализ на политиките ни в областта на сигурността с оглед създаване на последователна и единна политика, обхващаща както вътрешните, така и външните измерения, в това число аспекти, като борбата с тероризма, киберсигурността, енергийната сигурност, хибридните заплахи, стратегическата комуникация и критичните инфраструктури; настоятелно приканва службите за сигурност на държавите членки да засилят координацията и сътрудничеството и да повишат обмена на разузнавателни сведения и информация, и призовава всички държави членки да спазват правното си задължение да споделят

разузнавателна информация с Европол и Евроюст в борбата с тероризма и организираната престъпност; призовава ЕС да засили още повече сътрудничеството си и обмена на разузнавателна информация с трети държави в борбата с тероризма и организираната престъпност, като същевременно защита международното хуманитарно право и международното право в областта на правата на човека; приветства стартирането на Европейската агенция за гранична и брегова охрана;

30. приветства съвместната декларация относно сътрудничеството между НАТО и ЕС, приета на срещата на високо равнище във Варшава; напълно подкрепя задълбоченото сътрудничество между НАТО и ЕС в областта на киберсигурността, миграцията, стратегическата комуникация и отговора на хибридни по естеството си заплахи; приканва ЗП/ВП да представи конкретни предложения за последващи действия във връзка с Варшавската съвместна декларация до края на 2016 г.; убеден е, че НАТО е от решаващо значение за колективната сигурност на Европа, като същевременно настоява относно необходимостта ЕС да поддържа свой собствен капацитет за реакция; припомня, че една по-силна НАТО и един по-силен ЕС взаимно се подкрепят и допълват; приветства ангажимента на Глобалната стратегия на ЕС към НАТО като крайъгълен камък на колективната сигурност на Европа; подчертава, че ЕС следва да използва пълноценно наличните ресурси в областта на сигурността и отбраната и да избягва евентуално дублиране; счита също така, че ЕС и неговите държави членки трябва да работят в по-тясно сътрудничество с НАТО, за да се гарантира допълняемостта и взаимната подкрепа между интелигентната отбрана на Алианса и инициативите на ЕС за обединяване и споделяне;
31. подчертава, че сигурността на държавите – членки на ЕС, е неделима и че в съответствие с член 42, параграф 7 от Договора за ЕС всички държави членки трябва да се ползват от еднакво равнище на сигурност, поради което всички те следва да осигуряват и участват пропорционално в сигурността на ЕС и да изпълняват поетите ангажименти; отбелязва също така, че в този член се посочва и че това не засяга специфичния характер на политиката за сигурност и отбрана на определени държави членки;
32. потвърждава необходимостта да се търсят творчески решения за сътрудничество между ЕС и Обединеното кралство в областта на ОВППС/ОПСО;
33. счита, че е изключително важно да бъде укрепена европейската архитектура за сигурност, която се основава на заключителния акт от Хелзинки от 1975 г. и неговите четири „кошници“ и бе сериозно увредена от незаконните военни намеси на Русия в Крим и Източна Украйна;
34. счита, че е време да се дефинира нова, по-реалистична стратегия за отношенията на ЕС с Русия, основаваща се на надеждно възпиране, но и на диалог в области от общ интерес, като например борбата с тероризма, неразпространението на оръжия и търговията; подчертава в същото време колко е важно да се инвестира повече в сътрудничеството с руското гражданско общество и подкрепата за него, за да се укрепят дългосрочната основа на отношенията между ЕС и Русия; подчертава, че санкциите бяха необходими като реакция и се доказаха като най-ефективното

средство за по-нататъшно възпиране на руската агресия в Украйна; припомня, че преустановяването на съответните санкции зависи от цялостното прилагане на договореностите от Минск; изцяло подкрепя налагането на ограничителни мерки от страна на ЕС срещу лица и образувания в Русия в отговор на незаконното анексиране на Крим и умишленото дестабилизиране на Украйна и настоява ЕС да запази отворена възможността за допълнителни постепенни санкции, по-специално по отношение на високотехнологичните продукти в секторите на петрола, природния газ, ИТ и въоръжаването, в случай че Русия продължава да нарушава международното право; счита, че е от взаимен интерес на ЕС и Русия да установят по-добри отношения помежду си, при условие че се спазва международното право;

35. призовава държавите – членки на ЕС, и международната общност да заемат единна позиция при изпращането на ясно послание на руското правителство, че неговите действия ще имат цена и последствия; изисква освен това да спре ескалацията на настоящата криза и настоява ЕС и неговите държави членки да работят с международните партньори за оказване на дипломатически, политически, и икономически натиск върху руското правителство да прекрати своята агресия; в този контекст приветства решенията от срещата на върха на НАТО във Варшава; изтъква ангажираността си спрямо единството, суверенитета и териториалната цялост на Украйна; подчертава, че изборите, проведени в окупираните територии на Крим, са невалидни;
36. счита, че е важно да се намерят начини за деескалиране на сегашните напрежения и да се проведе конструктивен диалог с Русия, за да се определят мерки за намаляване на риска от опасни недоразумения и грешни сметки; подчертава важността на повишената взаимна прозрачност във военните дейности, за да се избегнат въздушни и морски инциденти с Русия, както и необходимостта от разработване на общи стандарти за управлението на евентуални злополуки и произшествия; счита военните полети, които не оказват съдействие и без активни транспондери, за сериозна заплаха за гражданското въздухоплаване и счита, че е необходимо да се разработят мерки за откриване на такива полети във възможно най-кратък срок, както и да се установят бъдещи действия на международно равнище, за да се сложи край на тези рискове за безопасността; счита освен това, че сътрудничеството с Русия при последното Споразумение във връзка с ядрената програма на Иран дава надежда за подобряване на отношенията в други области, включително с НАТО, с цел намаляване на напрежението, например в района на Балтийско море, Сирия и Украйна;
37. призовава ЕС да засили сътрудничеството си с държавите от Източното партньорство, за да бъдат укрепени техните демократични институции, устойчивост и независимост, включително чрез създаването на амбициозни напълно функционални мисии по линия на ОПСО, натоварени със задачата да засилят сигурността и стабилността; призовава ЕС да играе по-активна и ефективна роля по отношение на разрешаването на конфликти и изграждането на мира; призовава държавите членки да увеличат помощта за Украйна, в т.ч. подходящи отбранителни системи, с цел да се предотврати ескалация на военните действия в Източна Украйна, да превърнат Оперативната група на ЕС за стратегическа комуникация с Източното съседство в постоянна структура на ЕС и

да отделят достатъчно човешки и финансови ресурси за нейното по-добро функциониране; също така подкрепя стремежите на тези държави за членство в ЕС, както и програмата за реформи в области като прилагането на принципите на правовата държава, икономиката, публичната администрация, борбата с корупцията и закрилата на малцинствата;

38. припомня ангажираността на ЕС спрямо партньорите му в съседство да подкрепя социалните и политическите реформи, да утвърждава върховенството на закона, да защитава правата на човека и да насърчава икономическото развитие, като най-добрите средства за укрепване на международния ред и за гарантиране на стабилността на съседните държави; признава, че политиката на ЕС не трябва да възприема универсален подход, а следователно трябва да бъде по-гъвкава и реагираща на променящите се ситуации в съседните държави на изток и на юг; отбелязва, че преразгледаният Европейски инструмент за съседство не е на висотата на своите цели, особено когато става въпрос за принципа „повече за повече“; насърчава обмисляне на политиката „по-малко за по-малко“, що се отнася до онези държави, които се движат на заден ход по отношение на управлението, демокрацията и правата на човека;
39. подчертава, че задълбочаването на отношенията със САЩ и Канада е от стратегически интерес за ЕС, като същевременно е важно за ЕС да заздравя отношенията си с Централна и Южна Америка с цел не само укрепване на двурегионалното партньорство, но и съвместно справяне с най-значимите предизвикателства в световен мащаб; признава, че ЕС е категорично най-важният икономически партньор на САЩ и обратно, като те са ключови международни съюзници както на двустранно равнище, така и в рамките на НАТО, а също и в такива области като Споразумението във връзка с ядрената програма на Иран, Сирия и Украйна; насърчава ЕС и неговите държави членки да гарантират продължаването на тези отношения въз основа на споделени ценности след президентските избори в САЩ през ноември;

Изграждане на устойчивост и инвестиране в истински всеобхватен подход: развитие, подкрепа и укрепване

40. подчертава, че гарантирането на мир и стабилност на нашия континент, в съседните държави и в Африка трябва понастоящем да бъде в центъра на действията на Европа; признава, че не може да има устойчиво развитие без сигурност и че устойчивото развитие е условието за сигурност, стабилност, социална справедливост и демокрация; счита, че е необходимо да се отстранят първопричините за нестабилността и принудителната и незаконна миграция, а именно бедността, липсата на икономически възможности, въоръжените конфликти, лошото управление, климатичните промени, злоупотребите с правата на човека, неравенството и търговските политики, които не отчитат тези предизвикателства; счита, че сигурността, икономическото и социално развитие и търговията са част от една и съща всеобхватна стратегия и трябва да бъдат съобразени с принципа за съгласуваност на политиките за развитие, както е заложено в член 208 от Договора от Лисабон; призовава за европейски и международни действия (ООН/Г-20) срещу незаконните финансови трансфери от Африка;

41. подчертава, че ЕС трябва да обърне особено внимание на подобряването на условията за живот в съседните си държави, като използва всички налични политически инструменти, в това число търговията, помощта за развитие, политиката в областта на околната среда и дипломацията, както и способностите за управление на кризи; във връзка с това приветства новите партньорства на ЕС в областта на миграцията и плана за външни инвестиции и призовава да бъде включен в прилагането на тези инструменти; подчертава необходимостта от разработване на нов подход спрямо Африка, въз основа на ценностите и принципите на ЕС, като се предоставят по-добри възможности за търговия, инвестиции, достъп до енергия и икономически растеж и се окаже подкрепа на африканските държави при изграждане на демократични, прозрачни и ефективни институции, и при предприемане на мерки за смекчаване на въздействието на изменението на климата; изразява убеждението, че ЕС следва да направи преглед на политиките си за развитие и търговия, за да се увери, че те съответстват на нашите ценности и допринасят за посочените цели; призовава ЕС и особено държавите членки да се борят с незаконните финансови потоци и да увеличат значително финансовите си ангажименти по отношение на региона, включително чрез Доверителния фонд за Африка, Плана за външни инвестиции и Европейския фонд за развитие; подчертава важната роля на ЕС за постигане на целите на Програмата до 2030 г.; счита, че частният сектор би могъл да играе важна роля за развитието, ако действа съгласно правно обвързваща рамка, която определя отговорностите на предприятията по отношение на зачитането на правата на човека, социалните и екологичните права;
42. признава, че предоставянето на помощ от ЕС за жертвите на бедствия, бежанците и другите нуждаещи се е дало смесени резултати;
43. подчертава също така необходимостта от засилена борба с първопричините, подклаждащи ислямския тероризъм и радикализация, които засягат предимно Западна Африка, Сахел, Африканския рог и Близкия изток и биват насочени към Европа в безпрецедентни мащаби; призовава ЕС да предприеме съгласувани дипломатически усилия заедно със САЩ и други международни съюзници, за да убеди партньорите от региона, като Турция, Саудитска Арабия и Иран, в необходимостта от обща и правно обоснована стратегия към това глобално предизвикателство; насърчава усилията за сътрудничество и координация с други държави в тази борба и настоятелно призовава държавните и недържавните участници в региона да се въздържат от подклаждане на всякакво по-нататъшно сектантско и етническо напрежение; изразява силна загриженост по повод на тежките нарушения на международното хуманитарно право и международното право в областта на правата на човека в Йемен, включително бомбения атентат на погребението в Сана на 8 октомври; изисква спешно да бъде проведено независимо международно разследване на това и други нарушения на международното хуманитарно право и международното право в областта на правата на човека; призовава ЕС и неговите държави членки да преустановят всякакво сътрудничество в Йемен докато тези нарушения не бъдат разследвани и от извършителите не бъде потърсена отговорност; призовава за незабавно вдигане на блокадата на Йемен и призовава всички страни в конфликта да възобновят диалога и да работят за трайно прекратяване на огъня; подчертава, че не съществува военно решение на конфликта;

44. насърчава създаването на тематични рамки с оглед изготвяне на предложения за сътрудничество между Съюза, държавите – партньори по линия на южното съседство, и ключовите регионални участници, по-специално в Африка, по регионалните предизвикателства като сигурността, развитието, енергетиката, както и управлението на миграционните потоци; счита, че устойчивостта на съседните държави може да бъде по-силна, ако те се организират в рамките на регионално сътрудничество, позволяващо да се намерят общи решения на предизвикателствата, включително на миграцията, на тероризма и на развитието; ето защо призовава Съюза да работи със съседите си от Магреб за възстановяване и развитие на Съюза на арабския Магреб;
45. припомня, че регионът Сахел и други свързани географски области представляват приоритетни региони за гарантиране на сигурността на Европейския съюз и подчертава крехкостта на сигурността там и възможните последици от текущите безредици; призовава Съюза да работи за укрепване на сътрудничеството с държавите от Северна Африка и Сахел в борбата срещу терористичните дейности, които се увеличават в региона на Сахара и Сахел; подчертава, че условията за живот, които на някои места са много трудни, могат да тласнат част от населението към алтернативата на ислямския тероризъм; насърчава разработването на последователна и стабилна стратегия за региона на Сахел, насочена към подобряване на управлението, отчетността и легитимността на държавните и регионалните институции, увеличаване на сигурността, справяне с радикализацията, трафика на хора, оръжие и наркотици, и укрепване на икономическите политики и политиките за развитие; изразява убеждението си, че укрепването на капацитета на регионалните и субрегионалните организации, по-конкретно в Африка, е от решаващо значение за предотвратяването на конфликти, разрешаването на конфликти и сътрудничеството в областта на сигурността; подчертава, че ЕС трябва да даде реален отговор на това положение със сигурността не само в икономически, но и в политически и военен план;
46. подчертава важността на намирането на устойчиво решение на конфликта в Сирия в съответствие с процеса на преход, определен в комюникето от Женева и резолюция 2254 (2015) на Съвета за сигурност на ООН ; подкрепя водените от ООН усилия за улесняване на преговорите между всички страни в сирийския конфликт за постигане на приобщаващо политическо решение; призовава заместник-председателя/върховен представител да подготви Европейска стратегия за Сирия; убеден е, че двустранните преговори между Русия и Съединените щати няма да бъдат достатъчни, за да се намери устойчиво решение на сирийската криза; призовава ЕС да излезе от позицията си на дипломатическа маргинализация и да използва средствата си за влияние върху ключови участници, като Иран, Саудитска Арабия, Турция, Катар и Русия, за да гарантира, че те ще заемат градивна позиция и ще се въздържат да допринасят за по-нататъшно влошаване на положението; продължава настоятелно да призовава всички членове на Съвета за сигурност на ООН да изпълнят своите отговорности по отношение на кризата; припомня многократното прилагане от страна на Русия и други държави на тяхното право на вето в Съвета за сигурност на ООН и счита, че това подкопава международните усилия за мир и разрешаване на конфликтите в Сирия и в региона; подчертава, че следва да се обмисли възможността за прилагане на санкции срещу всички лица и образувания, които са замесени в

престъпления срещу човечеството в Сирия; изразява сериозна загриженост относно масовите и широко разпространени нарушения на международното хуманитарно право и международното право в областта на правата на човека от всички страни в сирийския конфликт и подчертава колко е важно да се гарантира търсенето на отговорност за подобни нарушения; отново изразява своята подкрепа за съседите на Сирия, които са изправени пред огромното предизвикателство да приемат милиони бежанци; отново заявява пълната си подкрепа за независимостта, териториалната цялост и суверенитета на Ирак и Сирия, при пълно зачитане на правата на всички етнически и религиозни групи;

47. признава ролята на Турция като важен партньор за разрешаване на конфликта в Сирия, борбата с ИД/Даеш в Сирия и Ирак, както и миграционната криза; категорично осъжда опита за военен преврат срещу демократично избраното правителство на Турция; насърчава тюрското правителство да защитава конституционния ред, като същевременно поставя акцент върху зачитането на правата на човека, принципите на правовата държава, свободата на изразяване и независимостта на съдебната власт и медиите след опита за преврат, в съответствие с ангажиментите на държавата като член на Съвета на Европа; подчертава, че Турция следва да сътрудничи тясно със Съвета на Европа, за да гарантира, че всички процедури зачитат принципите на правовата държава; изразява безпокойство по повод на репресивния характер и мащаба на чистката, започнала след опита за преврат, което сериозно възпрепятства основните свободи и правата на човека в Турция; изразява особено силното си безпокойство във връзка с нарастващия брой случаи на прекомерно използване на сила от страна на полицията и малтретиране на задържани лица, упоритата безнаказаност за нарушения на правата на човека, както и подкопаването на независимостта на съдебната власт;
48. подчертава необходимостта от постигане на решение на конфликта в Близкия изток, основано на съществуването на две държави – въз основа на параметрите, определени в заключенията на Съвета от юли 2014 г. – което да гарантира сигурността на Израел и жизнеспособността на Палестина, въз основа на границите от 1967 г., като разрешава всички въпроси, свързани с постоянния статут, с цел прекратяване на конфликта; призовава ЕС да поеме своята отговорност и да се превърне в истински участник и посредник в дипломатическия процес; призовава институциите на ЕС и държавите членки да предприемат незабавни стъпки, за да се запази жизнеспособността на решението, основано на съществуването на две държави, и да се създаде положителен импулс за истински преговори за мир; призовава израелските органи незабавно да спрат и преобърнат политиката си на заселване; подчертава, че спазването на международното право в областта на правата на човека и на международното хуманитарно право от всички страни и при всички обстоятелства, продължава да бъде важна предпоставка за постигане на справедлив и траен мир; подчертава, че е важно да се гарантира съгласуваност на политиката на ЕС по отношение на ситуации, които включват окупация или анексиране на територия;
49. счита, че борбата срещу трафикантите на хора е възможна единствено, ако се осъществява сътрудничество с държавите от другата страна на Средиземно море и в Африка като цяло, което се основава на зачитането на правата на човека и в тази

връзка счита също така, че Европейският съюз и неговите държави членки трябва да си сътрудничат с международните партньори за преодоляване на отключващите фактори, които водят до миграция;

50. решително подкрепя утвърждаването на принципа „отговорност за защита“ (R2P) като важен ръководен принцип в работата на Европейския съюз и неговите държави членки по целия спектър на конфликтите, както и във връзка с правата на човека и развитието;

Силата на европейската дипломация: знания, ангажимент и въздействие

51. подчертава огромния потенциал на ЕС като дипломатическа суперсила, който се основава на широкия набор от инструменти, с които разполагаме, както и на нашата нормативна сила в областта на принципите на демокрацията, свободата и правата на човека; държи да подчертае в тази връзка централната роля на заместник-председателя/върховен представител, на ЕСВД и на делегациите на Съюза в трети държави;
52. счита, че следва да се обърне специално внимание на предотвратяването на конфликти, преодоляването на основните причини за нестабилността и осигуряването на сигурност за хората; признава, че своевременните превантивни действия срещу дългосрочни рискове от ожесточени конфликти са по-ефективни, отнемат по-малко време и изискват по-малко средства от мироопазващите операции; настоятелно призовава ЕС да демонстрира политическо лидерство в превантивната дипломация и посредничество при конфликти; в тази връзка приветства ролята на системата на ЕС за ранно предупреждение за конфликти, на екипа на ЕСВД за оказване на съдействие при медиация и на Европейския институт за мир; призовава за допълнително развиване на капацитета на ЕС за предотвратяване на конфликти и за медиация; подчертава, че участието на жените в преговорите за решаване на конфликти е от изключително значение за насърчаването на правата и участието на жените, което е първа стъпка към пълното им включване в транснационалните процеси в бъдеще; призовава заместник-председателя/върховен представител и Комисията да увеличат финансовите и административните средства, заделени за медиация, диалог, помиряване и реагиране при кризисни ситуации; настоятелно призовава държавите членки да се придържат стриктно към нормите, установени в Общата позиция на ЕС относно износа на оръжие, и да преустановят търговията с оръжие с трети държави, които не изпълняват изброените критерии; настоява ЕС да засили политическия диалог и сътрудничеството в областта на разоръжаването, неразпространението и контрола на оръжията;
53. настоятелно насърчава провеждането на по-нататъшни преговори за обединението на Кипър за постигане на бързо и успешно решение;
54. счита, че Европейският съюз и неговите държави членки трябва да разработят ефективна външна политика и политика за сигурност и отбрана, която да зачита националните интереси, но и да се стреми да работи с международните партньори, с Организацията на обединените нации, с НПО, със защитниците на правата на човека и с други по въпроси, представляващи източник на обща загриженост, и с цел да се насърчи мирът, благосъстоянието и стабилността по

света; подчертава необходимостта от тясно сътрудничество с останалите световни и регионални сили относно световните заплахи и предизвикателства; подчертава в частност решаващото значение на трансатлантическите отношения, които се основават на общи интереси и ценности; подчертава, че съживяването на тези стратегически партньорства с цел преобразуването им в ефективен инструмент на външната политика, следва да бъде приоритет за ЕС;

55. споделя становището, че ЕС следва да подобри и засили дипломатическите си усилия в Азия, включително с АСЕАН, с цел да допринесе за по-голяма стабилност и сигурност в конфликтни райони с възобновено напрежение, като работи в тясно сътрудничество с партньорите си в региона и защитава международното право, включително в Южнокитайско море и Индийския океан, както и с цел да бъдат разрешени въпросите във връзка със защитата на правата на човека и прилагането на принципите на правовата държава; отбелязва необходимостта от това ЕС да продължи да подкрепя развитието на мирни отношения между Китай и неговите съседи около Южнокитайско море, включително Виетнам, Тайван и Филипините, посредством конструктивни двустранни и приобщаващи многостранни механизми; счита, че не може да бъде постигнато укрепване и обновяване на структурите на международния ред без азиатския континент, и по-специално Китай; подчертава, че предвид амбициите на Китай в световен план, отношенията между ЕС и Китай трябва да надхвърлят икономическите връзки, за да станат по-всеобхватни и да се съсредоточат върху ролята на Китай в ООН, влиянието на страната в регионалните конфликти в съседните държави, както и върху приноса ѝ за справяне с глобалните предизвикателства;
56. призовава Европейския съюз да не изоставя напълно районите, които понастоящем са от по-слаб стратегически интерес, но които могат да станат ключови за в бъдеще, както от икономическа, така от човешка и военна гледна точка, като например Централна Азия, Африка на юг от Сахара или Арктика, и които са обект на особено внимание от другите големи световни сили;
57. припомня значението на нормативната сила на ЕС и призовава за допълнително засилване на културната и научната дипломация на ЕС с цел да разпространява и насърчава силните страни на Европа и нейните ценности отвъд границите ѝ; изтъква също така силата на икономическата дипломация, и, наред с другото, на санкциите, като инструмент за изпълнение на политиките на ЕС;
58. изтъква ролята на парламентарната дипломация за засилване на политическото сътрудничество с партньорите на ЕС;
59. изтъква необходимостта от засилена роля на националните парламенти в изпълнението на общата външна политика и политика на сигурност, включително чрез засилено сътрудничество между Европейския парламент и националните парламенти по въпроси, свързани с външната политика на ЕС и неговата политика за сигурност;
60. изтъква ролята на недържавните участници и организациите на гражданското общество като участници в дипломацията и ключови партньори на ЕС и подчертава значението на помощта от ЕС за тях, както и на неговата

ангажираност с тях;

61. подчертава необходимостта от ускоряване на консолидацията на една напълно завършена европейска дипломатическа служба, и в частност, засилването на нейните тематични експертни познания и стратегическо планиране и прогнозиране на политиките, както и областта на разузнаването; счита, че е важно на представителствата на ЕСВД в кризисни райони да се даде и ролята на консулства, за да могат да оказват съдействие на гражданите на ЕС; настоява относно необходимостта от постигането на справедлив баланс между дипломатите, командировани от държавите членки, и служителите на ЕС в ЕСВД, включително на управленски постове;
62. подчертава, че финансовите средства, налични за външната дейност на ЕС, не са съразмерни с предизвикателствата, пред които сме изправени; в тази връзка призовава за значително увеличение на ресурсите, налични във функция IV от МФР, в контекста на предстоящия междинен преглед;
63. призовава за повече отчетност и прозрачност, особено по отношение на договарянето на международни споразумения;
64. изразява дълбоко съжаление по отношение на ограничения бюджет в размер на около 320 милиона евро (0,2 % от бюджета на ЕС), с който разполага общата външна политика и политика на сигурност (ОВППС) и призовава за по-добро управление на финансовите потоци при прилагането на този бюджет; подчертава, че разпределените бюджетни средства, за които е взето решение, за 2016 г. остават на същото равнище както и през 2015 г. и че, като се има предвид допълнителните 5 млн. евро за мерки за сигурност, одобрени за мисията на ЕС по линия на ОПСО в Мали (EUCAP Sahel Mali) и 10 млн. евро за мисията EUBAM Libya, маржът, наличен в края на март, възлиза на 170 млн. евро; изразява загриженост относно недостига на наличните ресурси с оглед на ангажиментите, които ще трябва да бъдат изпълнени през 2016 г., с допълнителен бюджет от 169 млн. евро, предвиден просто за продължаването на посочените мисии, които приключват през 2016 г.;
65. подчертава важната роля на културата във външната политика на ЕС за насърчаване на диалог и взаимно разбирателство и обучение; подчертава, че целевите културни и образователни политики могат да бъдат в подкрепа на ключовите цели на външната политика и политика на сигурност на ЕС и да допринасят за засилване на демокрацията, принципите на правовата държава и защитата на правата на човека; потвърждава ролята на межкултурния и междурелигиозния диалог в борбата срещу екстремизма, радикализацията и маргинализацията; призовава Комисията и Европейската служба за външна дейност (ЕСВД) да вземе предвид културната дипломация и межкултурния диалог във всички инструменти на външните отношения на ЕС и в програмата на ЕС за развитие; призовава делегациите на ЕСВД и ЕС по целия свят да назначат културно аташе във всяко представителство на ЕС в трети страни партньори; в допълнение подчертава решаващата роля на образованието за насърчаване на гражданството и межкултурните умения, както и за създаване на по-добри икономически перспективи и за подобряване на здравето; насърчава настоящите

усилия на Комисията да засили ролята на сътрудничеството в областта на науката и научните изследвания като инструменти за прилагане на мека сила в европейските външни отношения; изтъква, че научният обмен може да допринесе за изграждане на коалиции и разрешаване на конфликти, по-специално в отношенията със съседните на ЕС държави;

○

○ ○

- бб. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, на Съвета и на Комисията.

МНЕНИЕ НА МАЛЦИНСТВОТО

относно прилагането на общата външна политика и политика на сигурност 2016/2036(INI)

Комисия по външни работи, докладчик: Елмар Брок

Доклад на малцинството, внесен от членовете на ЕП Сабине Льозинг, Хавиер Кусо Пермуї, Жан-Люк Меланшон и Такис Хаджигеоргиу от групата GUE/NGL

В доклада се твърди, че ЕС е донесъл мир, стабилност и просперитет на своите граждани и на съседните държави, изтъква се, че ЕС е най-щедрият донор на хуманитарна помощ и помощ за развитие, но в същото време се пренебрегва фактът, че ЕС е сред най-големите износители на оръжие в света, приема ядрени оръжия на своя територия, както и тяхното модернизиране, затварянето на всички легални и безопасни пътища за бежанци/мигранти към ЕС и наскоро определи задържането и връщането обратно на мигранти като условия за отпускане на помощ за развитие от страна на ЕС;

Докладът подкрепя по-нататъшното милитаризиране на ЕС, укрепването на сътрудничеството между ЕС и НАТО, сливането на вътрешната и външната сигурност.

Възразяваме срещу доклада, тъй като:

- призова държавите членки за повишаване на инвестициите на разходи за отбрана – във връзка с целта на НАТО по отношение на капацитета (най-малко 2% от БВП за разходи за отбрана), както и за научни изследвания в областта на отбраната.
- говори за ЕС като за „лидер в дипломацията“ и за повече действия в областта на обезоръжаването, но в същото време изисква увеличаване на капацитета за отбрана и възпиране;
- призовава за разширяване на механизма ATHENA отвъд парламентарния контрол, застъпва се за финансирано от ЕС постоянно структурирано сътрудничество в съчетание с бойни групи;
- приветства изследванията в областта на отбраната и Фонда за отбрана на ЕС, европейския план за действие в областта на отбраната, който е от полза за европейските сектори на отбраната и сигурността и за военно-промишления комплекс;

Настояваме за:

- пълно (включително ядрено) разоръжаване на равнище ЕС и на световно равнище;
- отсъствие на военно финансиране от бюджета на ЕС и стриктно тълкуване на член 41, параграф 2 от ДФЕС

- разпускане на НАТО

23.5.2016

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО БЮДЖЕТИ

на вниманието на комисията по външни работи

относно осъществяването на общата външна политика и политика на сигурност (2016/2036(INI))

Докладчик по становище: Жан Артюи

ПРЕДЛОЖЕНИЯ

Комисията по бюджети приканва водещата комисия по външни работи да включи в предложението за резолюция, което ще приеме, следните предложения:

1. изразява дълбоко съжаление, че от ограничения бюджет, с който разполага, в размер на около 320 милиона евро (0,2 % от бюджета на Съюза), неусвоените средства от външната политика и политиката на сигурност на ЕС възлизат на 96 милиона евро през 2015 година, което показва липсата на амбиция, и дори пренебрегването на реалността, в която са потопени европейците, в момент , в който международните конфликти застрашават тяхната сигурност в самото сърце на Европа;
2. подчертава, че разпределените бюджетни средства, за които е взето решение, за 2016 г. остават на същото равнище както и през 2015 г. и че, като се има предвид допълнителните 5 млн. евро за мерки за сигурност, одобрени за мисията на ЕС по линия на ОПСО в Мали (EUCAP Sahel Mali) и 10 млн. евро за мисията EUBAM Libya, маржът, наличен в края на март, възлиза на 170 млн. евро; изразява загриженост относно недостига на наличните ресурси с оглед на ангажиментите, които ще трябва да бъдат изпълнени през 2016 г., с допълнителен бюджет от 169 млн. евро, предвиден просто за продължаването на посочените мисии, които приключват през 2016 г.;
3. отбелязва, че ОВППС има да играе уникална и допълваща роля в областта на глобалната сигурност и че дейността на ЕС може да постигне резултати в ситуации, в които за други сили е трудно да действат; набляга освен това, че чрез действията на ЕС може да се избегне и вече е била избягвана необходимостта от по-скъпоструващи и опасни интервенции под егидата на НАТО и на ООН;
4. отбелязва, че като се изключат операция Sophia на EUNAVFOR MED's, която с бюджет от по-малко от 12 млн. евро спаси живота на над 13 000 мигранти по море и

чийто мандат ще трябва да бъде продължен и адаптиран при приключването му през юли 2016 и засилването на управлението на миграционните движения от мисията на ЕС по линия на ОПСО в Нигер (EUCAP Sahel Niger), приносът на гражданските мисии на общата политика за сигурност и отбрана към европейската реакция спрямо миграционната криза беше крайно ограничен и не е част от действителна стратегия;

5. изразява учудването си, че в период на бюджетни ограничения и при положение че до скоро военните разходи отбелязваха значителен спад в сравнение в други части на света, държавите членки не чувстват спешната необходимост да реализират икономии от мащаба посредством „постоянни структурни сътрудничества“, т.е. посредством обединяването на военни средства за държавите, които имат желание и са в състояние да го сторят (член 46 от Договора за ЕС); приветства съществуването на тактическите групи на Съюза („бойни групи“), но изказва недоволството си, че те не се използват поради сложността на тяхната структура и недостатъците в начина на финансиране, които застрашават самата идея за ефикасна европейска отбрана;
6. призовава държавите членки да спазват критерия 2 % от БВП по отношение на националните разходи за отбрана. насърчава държавите членки да инвестират по-интелигентно в своя капацитет за отбрана, за да подобрят способността си да работят като част от НАТО и ЕС;
7. изразява съжаление, че потенциалът на проектите за сътрудничество, предложени от Европейската агенция по отбрана не се използва в достатъчна степен от държавите членки и изразява безпокойство по повод замразяването на бюджета на Агенцията през последните години, считано от 2010 година; счита, че обединяването на капацитета за научни изследвания в областта на отбраната е необходимо, с цел да се избегнат повторенията и да се подготви бъдещето; приветства изпълнението на пилотния проект на Парламента в тази област и подкрепя неговото разрастване чрез предоставяне на подходящи средства, считано от 2017 година като подготвително действие;
8. призовава Комисията да вземе предвид увеличаването на предизвикателствата по отношение на сигурността, пред които са изправени ЕС и неговите държави членки, така че те да бъдат разгледани решително в контекста на преразглеждането на многогодишната финансова рамка, което ще започне в края на 2016 година;
9. подкрепя усилията на Комисията и на Съвета за изпълнение на инициативата, която има за цел подобряването на изграждането на капацитет в подкрепа на сигурността и отбраната;
10. настоятелно призовава държавите членки, в интерес на това да не застрашават постигнатото от действията на ЕС, нито да го лишават от доверие и видимост, да зачитат и да не отстъпват от ангажиментите, поети по отношение на техния принос към доверителните фондове, които бяха създадени от ЕС, именно поради липсата на бюджетни средства; припомня, че Парламентът, като част от бюджетния орган, носи отговорност за опазването и закрилата на финансовите интереси на ЕС;
11. призовава Европейската служба за външна дейност (ЕСВД) да се съсредоточи върху предотвратяването на конфликти и да работи в тясно сътрудничество с ООН и

HATO.

**РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В ПОДПОМАГАЩАТА
КОМИСИЯ**

Дата на приемане	23.5.2016
Резултат от окончателното гласуване	+: 17 -: 8 0: 1
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Jean Arthuis, Lefteris Christoforou, Jean-Paul Denanot, José Manuel Fernandes, Bernd Kölmel, Zbigniew Kuźmiuk, Vladimír Maňka, Ernest Maragall, Sophie Montel, Liadh Ní Riada, Jan Olbrycht, Younous Omarjee, Urmas Paet, Paul Rübig, Patricija Šulin, Eleftherios Synadinos, Paul Tang, Daniele Viotti, Auke Zijlstra
Заместници, присъствали на окончателното гласуване	Georgios Kyrtos, Andrej Plenković, Ivan Štefanec, Nils Torvalds
Заместници (чл. 200, пар. 2), присъствали на окончателното гласуване	Laura Agea, Rosa Estaràs Ferragut, Rainer Wieland

27.4.2016

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО КУЛТУРА И ОБРАЗОВАНИЕ

на вниманието на комисията по външни работи

относно прилагането на общата външна политика и политика на сигурност
(2016/2036 (INI))

Докладчик по становище: Ангел Джамбазки

ПРЕДЛОЖЕНИЯ

Комисията по култура и образование приканва водещата комисия по външни работи да включи в предложението за резолюция, което ще приеме, следните предложения:

1. подчертава важната роля на културата във външната политика на ЕС за насърчаване на диалог и взаимно разбирателство и обучение; припомня необходимостта от осигуряване на съгласуваност между вътрешните и външните политики на ЕС; подчертава, че целевите културни и образователни политики могат да бъдат в подкрепа на ключовите цели на външната политика и политиката на сигурност на ЕС и да допринасят за засилване на демокрацията, принципите на правовата държава и защитата на правата на човека в съответствие с принципите, определени в член 21 от Договора за Европейския съюз; потвърждава ролята на межкултурния и междурелигиозния диалог в борбата срещу екстремизма, радикализацията и маргинализацията чрез междуправителствено сътрудничество, при тясно сътрудничество с местните партньори и гражданското общество и НПО в областта на културата, като инструмент за укрепване на мира и предотвратяване и разрешаване на конфликти; призовава Комисията да интегрира културната дипломация и межкултурния диалог във всички инструменти на външните отношения на ЕС и в програмата на ЕС за развитие;
2. посочва отново значението на документа „Декларация относно популяризирането чрез образование на гражданските и общите ценности – свобода, толерантност и недискриминация“, приет в Париж през март 2015 г., в който се подчертава необходимостта от насърчаване на активен диалог между културите, както и световна солидарност и взаимно уважение;
3. подчертава значението на образованието при спешни хуманитарни ситуации и призовава ЕС да заделни 4% от своята хуманитарна помощ за образование; в допълнение подчертава решаващата роля на образованието за насърчаване на

гражданството и междукултурните умения, както и за създаване на по-добри икономически перспективи и за подобряване на здравето;

4. изразява съжаление във връзка с факта, че в годишния доклад относно общата външна политика и политика на сигурност за 2014 г. не се споменава културната дипломация и подчертава необходимостта държавите членки да възприемат стратегически подход към културата и междукултурния и междурелигиозния диалог, което следва да бъде отразено във външните отношения на ЕС, включително чрез въвеждане на европейска стратегия за културна дипломация; освен това подчертава важната роля на културната дипломация, културното сътрудничество и образование и културния обмен в укрепването на общо ядро от универсални ценности; предлага в предстоящото съобщение на Комисията относно културната дипломация да бъде предложена стратегическа рамка от този вид за международно културно сътрудничество, която да оказва подходяща дългосрочна подкрепа на културните дейци от публичния и частния сектор;
5. призовава Комисията да вземе предвид основните послания и 12-те препоръки от подготвителното действие относно „Културата в областта на външните отношения на ЕС“, приети през 2014 г., и да ги включи в новата стратегия за културна дипломация, както и в глобалната стратегия на ЕС в областта на външната политика и политиката на сигурност;
6. насърчава Комисията и държавите членки да засилят сътрудничеството и партньорствата в областта на политиките за културата, образованието, аудио-визията, младежта и спорта; подчертава необходимостта от обмен на най-добри практики със стратегическите партньори на ЕС в тези области;
7. припомня, че културната дипломация трябва да насърчава обмен на информация и сътрудничество с локални и местни организации и гражданското общество както от държавите – членки на ЕС, така и от трети държави, за да се насърчават основните ценности на ЕС и да се преодоляват предизвикателствата като миграционната криза, засилването на екстремизма и ксенофобията, унищожаването на културното наследство и заплахите за свободата на изразяване на мнение и творчество;
8. приветства работата на Генерална дирекция „Образование и култура“ на Европейската комисия за задълбочаване на връзките в областта на културата и образованието с трети държави като Китай, Корея и Индия; подкрепя сътрудничеството между ГД „Образование и култура“ и Европейската служба за външна дейност (ЕСВД), както е посочено в препоръките на подготвителното действие относно „Културата в областта на външните отношения на ЕС“, както и назначаването на културно аташе в представителството на ЕС в Китай;
9. счита, че когато насърчава основните ценности, междукултурния диалог и културното многообразие на международно равнище, ЕС следва решително да осъжда всяко нечовешко или унижително отнасяне и всички нарушения на правата на човека, така че да се насърчава конкретно пълното спазване на Всеобщата декларация за правата на човека;
10. призовава институциите на ЕС и лидерите на ЕС да включат културната и научната дипломация в предстоящата глобална стратегия за Европейския съюз;

11. приветства обновената европейска политика за съседство (ЕПС) и призовава за увеличаване на значението на културата, образованието, спорта и младежта в политиките за присъединяващите се държави и страните кандидатки, както и в програмите за двустранно и регионално сътрудничество по ЕПС чрез инициативи като Европейския инструмент за съседство (ЕИС), особено в рамките на целта „контакти между хората“, за да се включат повече граждани в дейности в областта на културата и образованието и да се изгради устойчиво гражданско общество; отбелязва, че тези програми следва да се основават на широко определение за гражданско общество и да подкрепят широк кръг участници и дейности, насочени към обществеността; приветства подготвителното действие относно „Културата в областта на външните отношения на ЕС“ и последващите действия, свързани с него, като важна основа за засилване на ролята на културата като стратегически фактор за човешко, социално и икономическо развитие, допринасящ за целите на външната политика;
12. призовава ЕС да засили сътрудничеството си с ООН с цел постигане на по-ясно интегриране на културата и образованието в програмата на ООН след 2015 г. за устойчиво развитие и по-специално в целите за устойчиво развитие (ЦУР);
13. насърчава настоящите усилия на Комисията да засили ролята на сътрудничеството в областта на науката и научните изследвания като инструменти за прилагане на мека сила в европейските външни отношения; изтъква, че научният обмен може да допринесе за изграждане на коалиции и разрешаване на конфликти, по-специално в отношенията със съседните на ЕС държави;
14. приветства Меморандума за разбирателство между ЕС и ЮНЕСКО и последващото засилено сътрудничество между двете страни; счита, че за да бъде укрепено сътрудничеството, е необходимо да се отиде отвъд финансовата помощ и съвместното управление на проекти чрез засилване на партньорствата в сферата на образованието и културата в дългосрочна перспектива; поради това призовава за установяване на годишен стратегически диалог на високо равнище с цел преодоляване на общите предизвикателства по по-устойчив начин;
15. призовава ЕС и държавите членки да подкрепят международните усилия за създаване на механизъм за бързо реагиране, в сътрудничество с ЮНЕСКО, за опазване на обектите на културното наследство, които са се превърнали в идеологически цели на въоръжените конфликти; застъпва се за една по-съгласувана стратегия в борбата срещу незаконната търговия с културни артефакти, както и за опазване на световното наследство чрез засилено международно сътрудничество в зоните на конфликт в по-тясно сътрудничество с Международния комитет на Синия щит (ICBS); освен това призовава настоятелно държавите членки, в сътрудничество с ЕС, да предприемат подходящи мерки за популяризиране и опазване на културното наследство от целенасочено унищожаване и плячкосване, особено в Близкия Изток и Северна Африка;
16. припомня, че през миналия юни ЮНЕСКО е стартирала междуправителствена инициатива „Unite4Heritage“, с която се отправя искане за разполагане на „сини каски на културата“ при спешни намеси за предотвратяване, опазване и възстановяване на застрашено или повредено културно наследство и паметници на

културата; в тази връзка припомня Меморандума за разбирателство, подписан от италианското правителство и ЮНЕСКО на 16 февруари 2016 г.; насърчава други държави членки да последват примера на Италия и да използват меморандума за разбирателство като образец за по-нататъшни двустранни споразумения между правителствата на държавите членки и ЮНЕСКО; в тази връзка насърчава Комисията да популяризира тази инициатива в рамките на ООН, изразявайки единната позиция на Европейския съюз;

17. отбелязва резултатите от неотдавнашно проучване на Европейския парламент относно европейските културни институти в чужбина, по-специално набора от ръководни принципи за ефективното обединяване и споделяне на ресурси между културните институти и институциите на ЕС, с оглед подобряване на видимостта на европейските действия в чужбина, по-специално в областта на демокрацията, правата на човека и изграждането на мира, и предоставяне на правомощия на участниците от местните организации на гражданското общество, както и засилване на диалога с трети държави; следователно призовава ЕС да насърчава активно сътрудничество между националните културни институти в Европейския съюз (EUNIC) и делегациите на ЕС в чужбина; подчертава, че културното многообразие на Европа следва да се използва като силна страна във външната дейност на ЕС и препоръчва държавите членки да насърчават своите културни институти по отношение на засиленото участие в културната дипломация на ЕС;
18. признава ролята на културните и творческите индустрии за засилване на растежа и устойчивото икономическо развитие и насърчава оказването на допълнителна подкрепа на творческите индустрии в ЕС и в трети държави, включително социални предприятия като кооперативите, например чрез пилотния проект за подкрепа на мрежи от млади творчески предприемачи в ЕС и трети държави, който се очаква да започне през 2016 г.; подчертава необходимостта от изготвяне на статистически данни относно културата и културните индустрии с цел допринасяне за дебата относно културната политика, както и за допълнително подчертаване на икономическия потенциал на културните и творческите индустрии и тяхното въздействие върху социалното благополучие; призовава за продължаване на проекта на ЕС/ЮНЕСКО за механизъм за експерти;
19. приветства работата на Комисията и съобщението относно културната дипломация, което предстои да бъде публикувано през 2016 г.;
20. обръща внимание на значението на съгласувано и взаимнодопълващо се сътрудничество във връзка с „триъгълника на знанието“ с оглед осъществяване на целите на външната политика и сигурността на ЕС, и по-специално в усилията за повишаване на сигурността на гражданите, което ще допринесе за намиране на иновативни решения на глобалните проблеми и предизвикателства, пред които са изправени отделните държави, както и за подпомагане на европейската конкурентоспособност;
21. отбелязва важната и ценна роля, която самостоятелното учене, спортът, работата с младежта и доброволческата дейност могат да имат за подкрепата на международните цели, по-специално целите за устойчиво развитие, за засилване на межкултурния обмен, контактите между хората и популяризирането на

универсалните ценности, глобалното гражданство и мира, особено в зоните на военни действия; подчертава в тази връзка потенциала на спорта като средство за насърчаване на помирението, взаимното разбирателство, взаимността, доверието и сътрудничеството, по-специално като част от подхода след конфликтите; подчертава, че спортът може да допринесе за развиване на ефективни културни връзки; очаква годишника на EUNIC за 2016 г. по темата и съдържащите се в него заключения;

22. подчертава решаващата роля, която институциите могат да изпълняват за подкрепата на честната игра, борбата срещу допинга, уговорените мачове и всякакви други форми на незаконни действия в спорта, както в Европа, така и извън нея, с цел насърчаване на справедливостта и здравословната конкуренция във всички спортни дейности;
23. насърчава ЕСВД и делегациите на ЕС да проучат възможностите на ИКТ с цел повишаване на значимостта на културната дипломация и културните връзки в цифровата епоха;
24. насърчава участието на трети държави, които отговарят на условията, в основните програми на ЕС в областта на образованието, културата, гражданството и научните изследвания като „Еразъм+“, „Творческа Европа“, „Европа за гражданите“ и „Хоризонт 2020“; подкрепя всички действия, които дават възможност на младите хора да бъдат в контакт с трети държави и обратното, за да могат те по-добре да се учат едни от други, както и да се отворят към съседите си, например в подготвителните действия за младежки обмен между ЕС и Украйна и между ЕС и Русия; подчертава необходимостта от споделяне на европейския опит в областта на изграждане и управление на културния капацитет и от премахване на пречките пред мобилността на хората на изкуството и професионалистите в областта на културата в съответствие с Конвенцията от 2005 г. за опазване и насърчаване на многообразието от форми на културно изразяване;
25. признава значението на подкрепата за сътрудничеството между европейските медии и медиите в трети държави, по-специално между обществените радио- и телевизионни разпространители, с цел увеличаване на взаимното разбирателство и засилване на межкултурния диалог, общите проекти и копродукции;
26. подчертава значението на образованието за деца в извънредни ситуации и при продължителни кризи, както и необходимостта от увеличаване на значението на проектите в областта на образованието в тези случаи; отбелязва изявлението на Комисията, че ще предостави през 2016 г. хуманитарна помощ в размер на 445 милиона евро за кризата в Сирия, като част от тази сума ще бъде отделена за образование;
27. призовава Европейската служба за външна дейност и делегациите на ЕС по целия свят да назначат културно аташе във всяко представителство на ЕС в трети страни партньори, както и да проведат обучение по межкултурни познания и културното измерение на външната политика на персонала на ЕСВД, както и на всички останали съответни служители на ЕС;
28. призовава Европейската комисия и държавите членки да използват в пълна степен

съществуващите инструменти за финансиране, включително Европейския фонд за развитие (ЕФР), общо разпределената сума от Инструмента за сътрудничество за развитие (ИСР), Европейския инструмент за съседство (ЕИС), Инструмента за предприсъединителна помощ (ИПП II), Инструмента за партньорство (ИП) или бюджета на Пресслужбите и информационните служби на делегациите на ЕС, за да финансират основани на културата дейности и да се увеличи използването на културата във външните отношения на ЕС.

**РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В ПОДПОМАГАЩАТА
КОМИСИЯ**

Дата на приемане	26.4.2016
Резултат от окончателното гласуване	+: 23 -: 0 0: 4
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Isabella Adinolfi, Dominique Bilde, Andrea Bocskor, Nikolaos Chountis, Silvia Costa, Jill Evans, María Teresa Giménez Barbat, Giorgos Grammatikakis, Petra Kammerevert, Andrew Lewer, Svetoslav Hristov Malinov, Stefano Maullu, Luigi Morgano, Momchil Nekov, Michaela Šojdrová, Yana Toom, Helga Trüpel, Sabine Verheyen, Julie Ward, Bogdan Brunon Wenta, Bogdan Andrzej Zdrojewski, Milan Zver, Krystyna Łybacka
Заместници, присъствали на окончателното гласуване	Therese Comodini Cachia, Mary Honeyball, Ilhan Kyuchyuk, Martina Michels

**РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ
ВЪВ ВОДЕЩАТА КОМИСИЯ**

Дата на приемане	24.11.2016
Резултат от окончателното гласуване	+: 41 -: 9 0: 4
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Michèle Alliot-Marie, Francisco Assis, Petras Auštrevičius, Amjad Bashir, Bas Belder, Mario Borghezio, Elmar Brok, Fabio Massimo Castaldo, Aymeric Chauprade, Javier Couso Permuy, Andi Cristea, Arnaud Danjean, Georgios Epitideios, Eugen Freund, Michael Gahler, Iveta Grigule, Sandra Kalniete, Tunne Kelam, Afzal Khan, Janusz Korwin-Mikke, Andrey Kovatchev, Eduard Kukan, Ilhan Kyuchyuk, Arne Lietz, Barbara Lochbihler, Sabine Lösing, Andrejs Mamikins, Ramona Nicole Mănescu, David McAllister, Jean-Luc Mélenchon, Tamás Meszerics, Francisco José Millán Mon, Pier Antonio Panzeri, Demetris Papadakis, Ioan Mircea Pașcu, Tonino Picula, Cristian Dan Preda, Jozo Radoš, Jaromír Štětina, Dubravka Šuica, Charles Tannock, László Tókéš, Ivo Vajgl, Johannes Cornelis van Baalen, Geoffrey Van Orden, Boris Zala
Заместници, присъствали на окончателното гласуване	Ana Gomes, Andrzej Grzyb, Antonio López-Istúriz White, Norbert Neuser, Soraya Post, Jean-Luc Schaffhauser, Bodil Valero, Janusz Zemke